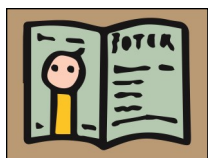

únor 2024

školský časopis Základní školy a mateřské školy Proseč

Ilustrace na obálce: Adéla Stejskalová

ŠOTEK

Lyžák 2024

Recitační soutěž

Prosečská Hvězda

Zlatý hřebík

Zeměpisná olympiáda & FVTP

Zprávičky ze světa

Rozhovor...

Literární soutěž

Skutečský slavík

Zimní školní GALERIE

Hádej, kdo jsem?

Co se děje ve školní družině a v mateřské školce

Lyžák 2024

text: Jan Daněk

V pondělí 12. února jsme se vydali na lyžák do Krkonoš, kde jsme strávili celý týden do pátku 16. února. Cesta byla sice dlouhá, ale různě jsme si ji zpříjemňovali. Po příjezdu na hotel následovalo vykládání lyží a kufrů pomocí lidského řetězu. Následně jsme se šli ubytovat a dostali jsme informace, kde je jídelna, svah, lyžárna, botárna a také v kolik hodin se sejdeme na oběd. Potom, co jsme si vybalili kufry, jsme šli na oběd a dozvěděli jsme se, v kolik hodin odcházíme na svah. Na svahu jsme byli rozřazeni do týmů podle toho, jak umíme lyžovat. Následně probíhal dvouhodinový kurz a výuka lyžování. Když už se chýlilo k večeru, tak jsme se vydali zpět na hotel. Na hotelu jsme měli chvíli osobní volno a v 18:00 jsme šli na večeři, kde jsme se najedli a zhodnotili jsme dnešní výcvik. Večer se postarali o zábavu dospělí v podobě her. V 21:30 jsme šli spát a nastala večerka.

V úterý jsme se probudili a po snídani jsme se vydali na svah. Tento den je významný pro celý výcvik, protože i ti, kteří stojí na lyžích úplně poprvé, se dostali na velký svah!

Po dopolední části kurzu jsme se vydali na oběd. Poté nastal polední klid, kdy jsme si odpočinuli a nabrali síly na odpoledne. Odpoledne bylo také výživné a zábavné. Naučili jsme se další cviky. Když

jseme dolyžovali, tak jsme se vydali zpět na chalupu, kde jsme se usušili, odpočinuli si a vydali se na večeři. O zábavu se postarala skupina vytvořená z žáků 7., 8. a 9. třídy. Večer jsme si užili a vyčerpaní z celého dne jsme šli spát.

Ve středu se den nijak moc nelišil od předchozího. Dopoledne i odpoledne jsme lyžovali. Po večeři se o hry tentokrát postarali sedmáci.

Čtvrtek byl odlišný tím, že jsme nebyli vůbec na svahu. Dopoledne nám lektor Standa ukazoval, jak se bránit, kdyby nás někdo přepadl. I oběd byl dřív. Po obědě se jedna půlka vydala do bazénu v Jilemnici a druhá skupina šla na procházku do okolí. Večer nebyly hry, ale diskotéka, kterou jsme si všichni moc užili a došlo i na ploužáky.

V pátek byla balící nálada. Ráno po snídani jsme balili a vydali jsme se na svah. Byl poslední den, proto si mohl každý jezdit sám. Byl pro nás připraven slalom. Následně jsme se vydali na oběd a po obědě jsme začínali naše sbalené kufry přenášet do autobusu, který nás převezde domů. V 14:30 byl vyhlášen odjezd a my jsme se vydali na dvouhodinovou cestu domů. Někdo spal, někdo se díval z okna, každý jak chtěl. U autobusu nás uvítali rodiče a společně jsme se vydali domů. Celý lyžák jsme si moc užili a těšíme se na příští rok.

Když jsme se v den odjezdu na lyžák sešli u školy, jako první jsme dali batohy, kufry a lyže pod autobus. Potom jsme nastoupili do autobusu a vyrazili jsme na cestu. Jeli jsme 2 hodiny a 20 minut na Benecko do Krkonoš. No umíte si to představit, jet 2 hodiny a 20 minut autobusem? Musím se přiznat, že já jsem se nudila, a to hodně. A když jsme konečně dorazili do cíle, tak se pan řidič musel otočit a díky tomu jsme hned viděli sjezdovku. Potom kluci udělali řetěz a lyže a lyžařské boty dávali do lyžárny a do botárny.

Šli jsme na oběd a pak jsme měli polední klid. Po odpočinku jsme překvapivě hned vyrazili na kopec. Nejdřív se nám představili instruktoři a potom nás naučili nandávat na lyže a vstávat, když spadneme, i stoupat po kopci nahoru a otáčet se. Potom jsme se seřadili do řady a postupně jsme sjížděli dolů. Jeden z instruktorů nás řadil do skupin. Já jsem například byla ve třetí skupině. Skupiny byly celkem tři, dále skupina začátečníků a skupina snowboardářků. Učili jsme se jezdit a i naše skupina jela hned ten

na svah a museli jsme dělat letadýlko. Později jsme po večeri opět hráli hry a já, Áma a Vaneska jsme se musely přestěhovat na jiný pokoj, protože tam nefungovalo světlo a bylo to fakt hrozný. „Dobré ráno, princezny!“, zdravil nás další den ráno náš instruktor Tomáš. Na svahu jsme tentokrát měli i pár volných jízd. Ptáte se, co to znamená? Prostě

jedete ze svahu dolů sami a zkoušíte, co jste se naučili. Po obědě a poledním klidu jsme opět vyrazili na svah. Už Vás to nebaví? Je to furt stejné? Těšte se na čtvrtek! Vstávání, snídani a Standovo učení sebeobranu!

den na velký svah. Unavení jsme šli na večeri, zahráli si společně pár her a šli spát.

Další den jsme hned po snídani opět vyrazili na svah a jezdili jsme lanovkou, která nahoru trvala 2 a půl minuty. I mamky nás mohly sledovat a slyšet. Po obědě a poledním klidu jsme šli překvapivě zase

Dodnes si z toho něco pamatuji. Po obědě následovalo rozhodování, těžké rozhodování. Buď plavání v bazénu nebo procházka, honilo se každému v hlavě. Já jsem si vybrala plavání. V pátek, poslední den, jsme si před obědem ještě zalyžovali a potom už jsme frčeli domů.

Recitační soutěž

text: Adéla Stejskalová

Každoročně se na naší škole pořádají třídní a poté školní kola recitační soutěže. Ani tento rok nebyl výjimkou. Školní kolo recitace se konalo ve středu 7. února. Recitovali zde žáci, kteří byli vybráni z třídních kol. A že jich bylo! To vidíte i na naší fotografii.

A které básníky si děti vybírali nejčastěji? Nejčastějšími básníky byli Jiří Žáček, Miloš Kratochvíl a Jaroslav Seifert. Přijdou Vám tato jména povědomá? Měla by. Tito tři autoři básní jsou jedni z neúspěšnějších básníků u nás.

Jaroslav Seifert

Jaroslav Seifert byl prvním držitelem Nobelovy ceny za literatury za doby Československa.

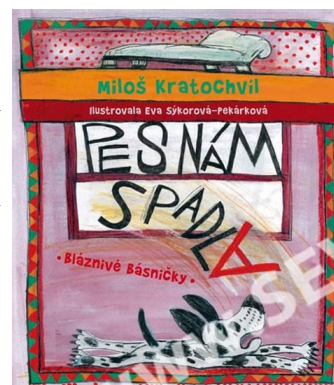
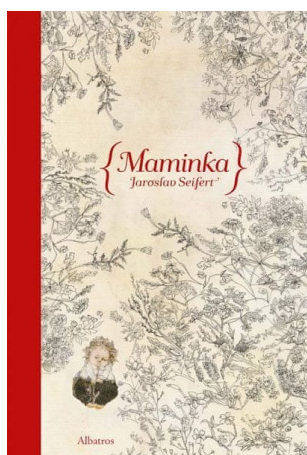
Jiří Žáček

Jiří Žáček je znám pro svá humorná díla, ze kterých vyzaruje parodie.

Miloš Kratochvíl

Jeho básničky nikdy nezklamou, jsou krásně zvukomalebné pro děti a vtipné i pro dospěléky.

Vyhlášení výsledků recitační soutěže se konalo v pondělí 26. února.

1. kategorie (2. a 3. tř.) vyhrál Tobiáš Fafílek,
  2. kategorie (4. a 5. tř.): vyhrála Kateřina Šplíchalová
  3. kategorie (6. a 7. tř.): vyhrála Alena Macháčková
  4. kategorie (8. a 9. tř.) vyhrála Anna Kovářová
- Všem gratulujeme!
Tobíkovi přejeme hodně úspěchu v okresním kole!

Prosečská Hvězda

text: Lucie Zvolánková

Ve čtvrtek 1. února jsme se my všichni, žáci i učitelé, zúčastnili semifinále Prosečské hvězdy.

Program byl opravdu velice pestrý - diváci měli možnost zhlédnout několik pěveckých, tanečních i artistických vystoupení. Nechyběla ani divadelní scénka a dokonce nás návštěvou potěšil i pesek.

Nejdříve proběhlo soutěžní klání na prvním stupni, kde jsme si mohli vyposlechnout pěvecká vystoupení nebo i vystoupení v podobě hry na klavír nebo tance. Dostalo se i na vystoupení cirkusové.

Na druhém stupni se také s námi žáci podělili o svůj talent, ať již pěvecký nebo jiný. Děvčata z 5. až 7. třídy si připravila scénku s názvem: „Škola volá!“ I zde jsme mohli obdivovat mladého artistu, žáka s čínskými balancemi se sklem. Nakonec nás zaujal i dogdance od žákyně z 9. třídy.

Všem postupujícím přejeme hodně zdaru a štěstí do finálního kola, které se uskuteční 27. března v Městském společenském centru Sokolovna v Proseči!

Zlatý hřebík

text: Jan Daněk

„dvakrát měř jednou řež“

Ve čtvrtek 8. února se u nás ve škole pořádala soutěž Zlatý hřebík. Každý soutěžící žák vytvořil výrobek ze dřeva podle poskytnutého výkresu. Všechny

výrobky byly následně srovnány a v každé kategorii byl oceněn ten s nejvyšší přesností a nejlepším vizuálním dojmem.

V kategorii 1. stupně se umístili
na 1. místě: Nikola Klajlová
na 2. místě: Filip Háněl
na 3. místě: Kristýna Skoupá

V kategorii 6. a 7. tříd se umístili
na 1. místě: Josef Němec
na 2. místě: Dominik Špička
na 3. místě: Jan Daněk, Kryštof Oppa, Jakub Břeň

V kategorii 8. a 9. tříd se umístili
na 1. místě: Václav Sejkora
na 2. místě: Miloš Dostál
na 3. místě: Jana Šedá, Tereza Melšová

Zeměpisná olympiáda & FVTP

text: Ondřej Pešek
a redakce

V únoru se soutěžilo nejen na svazích hor či ve zpěvu a tanci. Konala se také vědomostní klání a Festival vědy a techniky v Pardubicích.

Ve středu 10. ledna proběhlo školní kolo zeměpisné olympiády. Žáci druhého stupně byli rozděleni do kategorií podle tříd. Zde odpovídali na zajímavé otázky. Žáci, kteří měli nejlepší výsledky, postoupili do okresního kola. To se uskutečnilo ve středu 21. února v Chrudimi. Zde znovu žáci odpovídali, tentokrát na zapeklité otázky. Otázky se týkaly mnoha zeměpisných odvětví. Nejlépe se z naší školy umístil Jan Daněk, který v kategorii šestých tříd skončil na druhém místě a díky tomuto umístění postoupil do krajského kola zeměpisné olympiády.

Žákyně Natálie Džbánková a Aneta Šplíchalová s projektem „Proteiny“ a Marta Ročková a Aneta Skalníková s projektem „Větrná elektrárna na Františkách, porovnání s FVE - Co je lepší pro přírodu?“ uspěly v Okresním kole Festivalu vědy a techniky v Pardubicích. Ve čtvrtek 22.2.2024 děvčata představila své projekty na festivalu, zaujala porotu a postoupila do krajského kola.

Zprávičky ze světa

text: Simona Marková

Průzkumníci zachytili pod mořem objekt. Připomíná letoun Amelie Earhartové.

Zmizení Amelie Earhartové nad Tichým oceánem před 87 lety je jednou z největších záhad letecké historie. Průzkumnický tým Deep Sea Vision oznámil, že pomocí sonarů zachytil na dně oceánu obrys, který

odpovídá stroji Lockheed L-10 Electra, na kterém Earhartová létala. Objekt, který letadlu odpovídá, se nachází v 4900 metrů pod hladinou moře a asi 150 km od Howlandova ostrova. Zdroj: deník.cz

Tajemství pražského orloje: Jako jediný na světě ukazuje dávné časy, kterých jste si nikdy nevšimli.

Že je Pražský orloj světový unikát, je stará známá věc. Důvodů pro to je hned několik - a jedním z nich je i schopnost měřit časy, kterými se lidé řídili v dávné minulosti.

Začneme s tím, co každý dobře známe. Z postavení ručiček na Orloji samozřejmě vyčteme klasický Středoevropský čas, kterým se v současnosti naše společnost řídí. Na římských číslicích se ukazují

takzvané i hvězdný čas nebo čas siderický. Zlaté gotické číslice, které najdeme ve vnějším prstenci hodin, značí staročeský čas. Tomu dobře rozuměli naši předkové, ale většina dnešních lidí by to nedokázala přečíst. Orloj ho také ukazuje pomocí zlaté ruky a trik k jeho pochopení spočívá v tom, že staročeský den vždy začíná západem Slunce.

Historicky nejstarší čas, který Orloj umí ukázat (a je jediným, který to ještě zvládne), je čas Babylonský. Jde o takzvané planetní hodiny a přečíst je můžeme pomocí 12 po-

zlačených křivek, které se sbíhají v modrém poli na astronomickém ciferníku. Pro současného člověka bude ale oříšek ho přečíst. Den je podle něj totiž rozdělený na 12 hodin a noc také. Čas se pak měří od východu do západu Slunce. V poledne je vždy 6 hodin, při západu Slunce 12. Z toho vyplývá, že jak se dny krátí a prodlužují, krátí se a prodlužují tím pádem i samotné hodiny, 60 minut má babylonská hodina při jarní a podzimní rovnodennosti.

Zdroj: primazoom.cz

Proč se ručičky hodinek točí doprava? Odpověď je jednoduchá!

Mnoho z nás je používá každý den, a přesto netuší, proč fungují tak, jak fungují. Proč se tedy ručičky hodinek pohybují právě doprava?

První časomíry - ať už se jednalo o hodiny vodní, nebo do časových úseků rozdělené svíčky - se nepohybovaly žádným trvale platným směrem. Přesto tu pohybující se časomíra byla „odjakživa“.

Sluncem už se dávno nikdo neřídí. Nicméně bylo to právě Slunce, které mělo vliv na směr hodinových ručiček. První mechanické hodiny jsou připisovány knězi z italské Verony Pacificovi, jenž je měl sestrojít

kolem roku 850 našeho letopočtu. Jednalo se o vzdělaného muže, který se zajímal o pohyb nebeských těles. Výhody mechanických hodin jsou na první pohled jasné, ukazují čas, i když nesvítí Slunce. Nevýhody jsou také nasnadě, pro jejich pravidelný chod je nutno jim dodávat energii. Zatímco Slunce po obloze putuje samo, mechanické hodiny musí mít natažený setrvačnický, funkční kyvadlo nebo v moderních hodinkách dobíjecí baterie. I když se může zdát, že hodinky jsou v době mobilů přežitkem, tak stále ukazují, že mají své místo, a dodnes dokonce jasně deklarují ekonomický status svého nositele. Zdobené zlatem a drahými kameny mohou dosáhnout ceny několika desítek milionů korun. Zdroj: primazoom.cz

Rozhovor...

text: Eliška Nováková

**... s panem Petrem Novákem,
starostou obce Zderaz.**

Jak náročná je funkce starosty?

Funkce starosty je náročná v tom, že nerozhoduje sám za sebe, ale má svým způsobem zodpovědnost za chod celé obce.

Litujete někdy, že jste funkci starosty vzal?

Nedá se říct, že lituji.

Co se vám během starostování podařilo a na co jste nejvíc pyšný?

Myslím že spolupráce s ostatními zastupiteli a zlepšení prezentace obce na sociálních sítích, které je především zásluhou místostarosty Jana Tměje.

Co se zatím nepodařilo?

Zapojení většího počtu občanů do zájmu o dění v naší obci.

Budete ještě kandidovat?

To, co se děje ve Zderazi, mi nikdy nebylo lhostejné, proto se budu rád podílet na jejím rozvoji na jakékoli pozici.

Co vás na starostování baví nejvíce?

Rád pracuji na všem, co udělá naši obec hezčí a přispěje k lepšímu životu obyvatel.

Co je na práci starosty nejtěžší?

Nejsložitější je asi zodpovědnost za chod obce a čím dál tím obsáhlejší administrativa.

Na co dalšího se v tomto roce mohou obyvatelé Zderaze těšit?

Připravujeme nové stavební parcely, pokračujeme v projektu úprav sportovního areálu a také chystáme spoustu kulturních a sportovních akcí.

Děkuji za rozhovor!

Literární soutěž

text: redakce a
Kate Marková

Do Kunštátu vyrazily ve středu 21.2.2024 Kate Marková a Ema Dostálová, aby převzaly ocenění v literární soutěži Cena Ludvíka Kundery. Téma v kategorii žáků 10-12 let bylo "Popletená pohádka" a "Příběh staré fotografie".

O Pejskovi a Kočičce

Uprostřed hlubokého lesa, daleko od moderní civilizace, stála krásná chaloupka. Byla celá z perníku, s velikánskou zahradou plnou ovocných stromů a políčky se zeleninou, na kterou si jenom vzpomenete. V té chaloupce žila Kočička s Pejskem.

Jednoho dne se rozhodli, že si upečou dort. Nebude to ale jen tak ledajaký dort, bude to dort z ingrediencí, které mají pejsek a kočička nejraději a aby byl barevný, zasadili si na zahradě proto červenou řepu.

„Musíme si vzít zástěrky, abychom se neumazali!“ řekla Kočička. Společně si pro ně došli, oblékli si je a začali chystat suroviny na dort. Mléko, mouku, vajíčko, cukr a prášek do pečiva. Kočička chtěla přidat trochu špekových kůží, máslo a zavařeninu. „Taky tam dáme syreček a nesmíme zapomenout přidat řepu, která nám vyrostla na zahrádce,“ řekl Pejsek. Když přišli na místo, kde řepu zasadili, zbyla po ní jen velká díra. Pejsek s Kočičkou se zhrozili, když uviděli tu spoušť a začali přemýšlet, kam se řepa asi poděla.

Jak si tak rostla v políčku a neměla co dělat, rozhodla se, že nebude pejskovi a kočičce k jídlu, ale že se vydá do světa. A tak se snažila uvolnit kořínky kymácením ze strany na stranu, až se jí

Ema Dostálová se se svým příběhem staré fotografie „Žížala je kočka“ umístila ve své kategorii na 3. místě. Kate Marková získala se svou pohádkou „O pejskovi a kočičce“ ve své kategorii 1. místo.

to povedlo. Kutálela se ze zahrady na cestu vedoucí kolem chaloupky, občas přeskočila nějaký kámen a louži a vyhýba-

la se stromům a pařezům. Jak se tak kutálela a kutálela, potkala zajíce a ten povídá: „Řepo, já tě sním!“ Řepa se tuze vylekala a prosila: „Milý zajíčku, nejz me prosím a raději si poslechni mou písničku,“ a než stačil odpovědět, spustila: „Já řepa červená, slad'oučká a veliká, já Pejskovi jsem utekla, Kočičce jsem taky utekla a tobě, zajíčku, taky uteču!“ A co nejrychleji se cestou kutálela daleko pryč od zajíce.

Cesta vedla k dalšímu hlubokému lesu, kde přes cestu přecházely dvě děti. Chtěla si odpočinout po náročné kutálející cestě, a tak se s nimi zastavila na kus řeči. Nejdříve jim vyprávěla, jak měla být použita do dortu a jak se sama vysvobodila a že potkala zajíce, který ji chtěl také sníst, ale že jemu utekla díky své krásné písničce. Děti se jí představily jako Jeníček a Mařenka a že šly s tatínkem do lesa a ztratily se. Hledaly ho a volaly, ale marně. Tatínka nenašly.

Jeníček se rozhodl vylézt na strom a podívat se, jestli někde nesvítl světélko, které by jim pomohlo najít cestu z lesa ven. A přece v dálce uviděl chaloupku s kouřícím komínem a velikánskou zahradou plnou ovocných stromů a políček se zeleninou, na kterou si jenom vzpomenete.

A tak se všichni tři k té chaloupce vydali. Když přišli blíž, řepa se začala klepat strachy a dětem vysvětlila, kdo v chaloupce bydlí. Děti ji ale uklidnily a slíbily, že tam půjdou společně a Kočičce s Pejskem dají výborný recept na dort od jejich babičky, který je bez řepy.

V chaloupce Pejsek s Kočičkou mezitím dodělávali dort. Zazvonila trouba a dort byl hotový. Kočička ho ozdobila myškami a pejsek kostičkou a ani trochu jim nevadilo, že nemají řepu. Dali ho vychladnout ven a šli připravit hostinu. V tu dobu se k chaloupce blížili Jeníček, Mařenka a řepa. Když viděli chaloupku celou z perníku, dostali na něj hned chuť. Jeníček vylezl na domeček a uloupnul kus perníčku a hodil ho dolů Mařence a řepě. V tom se otevřela dvířka a Pejsek povídá: „Kdopak nám tu loupe perníček?“ „To nic, to jen větříček!“ vyhrkla v rychlosti Mařenka. Pejška to

uklidnilo a vrátil se zpět do chaloupky. Za chvíli ale vyšla Kočička a řekla: „Kdopak nám tu stále loupe perníček?“ A všichni jedním hlasem řekli: „To nic, to jen větříček!“ ale kočička byla mazaná a schovala se hned za dveřmi. Když děti ulouply další, vyběhla a všechny tři viděla. Místo toho, aby se zlobila, usmála se a řekla: „Nechtěl by si větříček s námi dát výborný dort a přijít na naši hostinu?“ Děti i řepa byly rády a pozvání přijaly.

Po dlouhém hodování na výborném jídle a pití, kdy každý z nich měl bříška velká jako balón, slyšeli, jak někdo chodí po střeše chaloupky. Vyběhli ven a zavolali: „Kdopak nám tu loupe perníček?“ A v tom se objevil tatínek s maminkou dětí. „To nic, to jen větříček!“ zasmáli se a běželi obejmout svoje ztracené děti. Společně se pak všichni usadili ke stolu, vyprávěli si svoje zážitky z cest a jestli ještě všechno nesnědli, tak tam sedí dodnes.

Skutečský slavík

text: redakce

Letos naši školu v pěvecké soutěži Skutečský Slavík reprezentovalo pět žákyň.

V kategorii III. A získala zasloužené první místo Alice Dostálová s pohádkovou písní „Máme tu další

dobry den“. O druhé místo se podělily Kačka Šplíchalová s písní „Rebelka“ a Merylin Giňová dojala všechny v sále písní „Vyznanie“. V další kategorii se se soupeři utkala Justýna Řebíčková, která se s přehledem umístila na zlaté příčce.

Poprvé se před porotu postavilo trio JEMA (Justýna Řebíčková a Ema a Alice Dostálová) s písní z filmu Kráska a zvíře. Děvčata byla ve formě a i přes to, že je trochu ovládla tréma, předvedla skvělý výkon, za který si vysloužila první místo v kategorii Duo a více.

Za klavírní doprovod děkujeme Mgr. Kristýně Řebíčkové.

Zimní školní GALERIE

Autory výtvarných děl jsou žáci prvního stupně naší školy.

Hádej, kdo jsem?

text: redakce

**Milí čtenáři,
páté kolo je tu ;o)**

Jak se jmenuje kluk ze třetího kola? Přece náš nejšikovnější pan školník Aleš Vanžura!

Dnes tu máme další milou malou slečinku s medvídkem a s dortem, na dece a na schodech ... Pokud si myslíte, že jste poznali, napište nám to spolu se svým jménem e-mailem na adresu redakce:

sotek@zsprosec.cz.

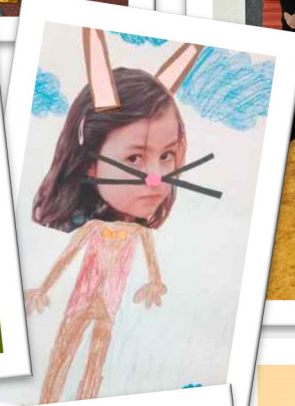

Co se děje ve školní družině

text: redakce

V posledním únorovém týdnu ovládl naši družinu karneval!

Co se děje v mateřské školce

text: MŠ

Projekt v zimě

V lednu jsme se věnovali i našemu projektu Kapka vody na cestách. Povídali jsme si jaká skupenství vody nejčastěji najdeme v zimě (sněh, led, mráz, rampouch...), naučili jsme se básničky a písničky o vločkách, mrazu i sněhulácích. Už víme, kde vznikají sněhové vločky a co je k tomu potřeba i že každá sněhová vločka je jiná. Také jsme si vyzkoušeli několik pokusů s vodou i ledem.

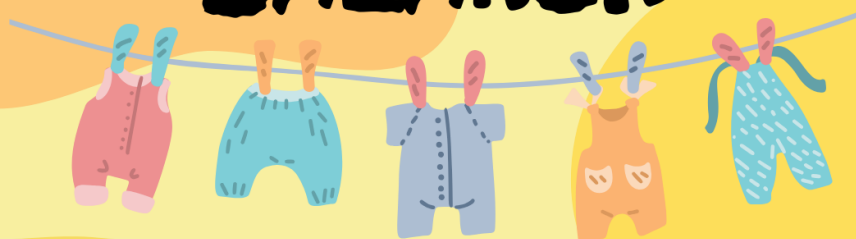
Sněhulákový den

V úterý 30.1. se ve školce uskutečnil Sněhulákový den. Děti přišly oblečené v bílé barvě, vyrobily si "hrnce" na hlavu a pak už nic nebránilo tomu, aby se vydaly na jednotlivé třídy plnit nejrůznější sněhuláčí úkoly. Někde házely míčky sněhulákovi rovnou do klobouku či zdobily perníkové sněhuláky, jinde zas zdolávaly překážkovou dráhu, hrály koulovanou, cvičily s padákem nebo si také procvičily barvy, počty a prostorovou orientaci. Společně malovaly na velkého sněhuláka a zvládly také sněhuláčí taneček. Děti si dopoledne pěkně užily a za splnění všech úkolů si pochutnaly na perníku a navíc si domů odnesly ještě vzpomínkový diplom. Některé děti se také zapojily do sněhuláčí tvořivé výzvy a doma vyrobily nebo namalovaly rozmanité sněhuláky. Vznikla tak krásná výzdoba školky. Děkujeme!

Spolek rodičů při Základní škole a mateřské škole Proseč
ve spolupráci s městem Proseč pořádá

DĚTSKÝ BAZÁREK

24. 3. 2024
Začátek: 13:00
Konec: 16:00

**SPOLKOVÝ DŮM
PROSEČ**

Zájemci o prodejní místo,
necht' se přihlásí
na emailu
vostrcilova.m@zsprosec.cz.

Pozor, počet prodejních
míst je omezen!

Potřebujete pořídit oblečení pro své děti nebo naopak
uvolnit místo ve skříni?

Pak je tato akce určena
právě Vám.

Tisk tohoto čísla ŠOTKA finančně zajistila společnost GRANITA Lomy s.r.o., jejímž hlavním předmětem podnikání je těžba, úprava a prodej kameniva. Společnost GRANITA Lomy s.r.o. zaujímá výraznou pozici ve výrobě drceného kameniva v Pardubickém kraji.

Za tuto podporu společnosti GRANITA s.r.o. velmi děkujeme!